

РЕШЕНИЕ

№ 4598

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав,** в публично заседание на 10.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6655** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 43б от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ).

Образувано е по подадена жалба от Р. И. В., от [населено място], срещу Заповед за възстановяване на целева помощ за покупка, изработка и ремонт на медицински изделия и/или помощни средства, приспособления и съоръжения № 318А от 28.05.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – М., потвърдена с Решение № РД 01-242/22.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град.

В обстоятелствената част на жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като съпругът на жалбоподателката, който като правоимащо лице е бил длъжен в 30-дневен срок след усвояване на целевата помощ да предостави необходимата документация, с която да удостовери коректното използване на отпуснатите средства, е починал в рамките на този срок. Жалбоподателката счита, че не е налице законов текст, който да вменява това задължение на нея, както и че за нея е обективно невъзможно да установи, че съпругът ѝ е закупил протезни рула, протезни чорапи, протективни чорапи и обувки за протеза. По така изложените съображения от съда се иска да обяви оспорения акт за нищожен.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – М., чрез процесуалния си представител в съдебно заседание по делото, оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – Г. Г. С. – не се явява и не се представлява в съдебно

заседание по делото и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Г. Х. В. е депозирал в дирекция „Социално подпомагане” – М. молба-декларация с вх. № 318 от 13.03.2012 г. за отпускане на целева помощ за покупка на протезни рула, протезни чорапи, протективни чорапи и обувки за протеза. Със Заповед № 318 от 22.03.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – М. на В. е отпусната целева помощ за: протезни рула в размер на 14,00 лв., протезни чорапи в размер на 60,00 лв., протективни чорапи в размер на 192,00 лв. и 1 чифт обувки за протеза в размер на 36,00 лв. Общата стойност на отпуснатата целева помощ е 302,00 лева. Заповед № 318 от 22.03.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – М. е връчена на В. на 30.03.2012 г. Целевата помощ е преведена по банкова сметка на лицето на 11.04.2012 г.

В 30-дневния срок от получаване на целевата помощ Г. В. не е представил в дирекция „Социално подпомагане” – М. оригиналната фактура и касовата бележка за справка и не е приложил копие от двата документа, заедно с приемо-предавателен протокол от фирмата-доставчик за получаване на изделията, с което не са изпълнени изискванията на чл. 43а, ал. 4 от ППЗИХУ. От това е направен извод, че отпуснатата целева помощ за покупка на протезни рула, протезни чорапи, протективни чорапи и обувки за протеза не е използвана по предназначение и съгласно разпоредбата на чл. 43б от ППЗИХУ, следва да бъде възстановена в пълен размер. Установено е и че правоимащото лице Г. Х. В. е починал на 26.04.2012 г.

Във връзка с така установеното обстоятелство директорът на Дирекция „Социално подпомагане” – М. е издал Заповед за възстановяване на целева помощ за покупка, изработка и ремонт на медицински изделия и/или помощни средства, приспособления и съоръжения № 318А/28.05.2012 г., с която е разпоредил Р. И. В. – съпруга и Г. Г. С. – дъщеря, в качеството им на наследници на Г. Х. В., починал на 26.04.2012 г., да възстановят сумата в размер на 302,00 лв.

Заповедта е връчена на Р. В. на 01.06.2012 г., след което на 08.06.2012 г. чрез Дирекция „Социално подпомагане” – М. е подадена жалба до директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

С Решение № РД 01-242/22.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град, жалбата е отхвърлена като неоснователна и е потвърдена Заповед № 318А от 28.05.2012 г.

В съдебното производство на основание чл. 192 от ГПК е задължено [фирма], ЕИК[ЕИК], да представи по делото заверени копия от фактури, касови бележки и приемо-предавателни протоколи за закупени от лицето Г. Х. В., ЕГН [ЕГН], починал на 26.04.2012 г. протезни рула, протезни чорапи, протективни чорапи и обувки за протеза по отпуснатата целева помощ от „Социално подпомагане - М.”, със Заповед № 318 от 22.03.2012 г. От представените с молба от 25.03.2013 г. документи и информация се установява, че нито една от покупките от дружеството не е направена по отпуснатата целева помощ по Заповед № 318/22.03.2012 г. на Дирекция „Социално подпомагане” – М..

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 14б, ал. 1 от З., срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и от лице с правен интерес – неин адресат, а разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорената заповед като преценява дали е издадена от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването ѝ, както и съответствието ѝ с целта на закона.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - директор на Дирекция "Социално подпомагане" - М., но не съдържа мотиви, от които се установяват фактическите и правни основания за неговото издаване, постановен е и в противоречие на материалноправните разпоредби, на които се основава и в несъответствие с целта на закона.

Липсата на мотиви в заповед за възстановяване № 318А/28.05.2012 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М. не е самостоятелно основание за отмяна на оспореният акт, тъй като такива са изложени в последващ акт в хода на административното обжалване – Решение № РД 01-242/22.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град. Заповедта не съдържа в текста си и разпореждане за възстановяване на целевата помощ, а същото следва да се изведе по тълкувателен път от наименованието ѝ – „заповед за възстановяване” и от посочените разпоредби на ППЗИХУ.

Съгласно чл. 44, ал. 2 от ЗИХУ, хората с увреждания съобразно своите потребности имат право на целеви помощи за изработка, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35а, ал. 1 от ЗИХУ, с изключение на медицинските изделия, които се заплащат напълно или частично от Националната здравноосигурителна каса. Условието и редът за отпускането, изплащането, изменянето и прекратяването на целевите помощи за изработка, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия се определят с ППЗИХУ.

Съгласно чл. 43а, ал. 4 от ППЗИХУ, в 30-дневен срок от получаване на помощта правоимащото лице, негов законен представител или упълномощено от него лице представя в съответната дирекция „Социално подпомагане” оригиналната фактура и касова бележка за справка и прилага копие от двата документа заедно с приемо-предавателен протокол от фирмата-доставчик за получаване на изделието. В чл. 43б от ППЗИХУ е предвидено, че лицата, неизползвали целевата помощ по предназначение, възстановяват пълния размер на помощта.

В процесния случай правоимащото лице Г. Х. В. е починал в рамките на 30-дневния срок по чл. 43а, ал. 4 от ППЗИХУ, поради което е било невъзможно да изпълни задължението си по този текст да представи документи за използване на помощта по предназначение. В. не е имал назначен законен представител нито е било упълномощено друго лице във връзка с предоставянето и отчитането на използването на целевите помощи за изработка, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, поради което задължението по чл. 43а, ал. 4 от ППЗИХУ е било лично негово. Налице е била обективна невъзможност за правоимащото лице да установи, че е използвало отпуснатата помощ по предназначение. При това положение, към момента на откриване на наследството, за наследодателя В. не е било възникнало имущественото задължение по чл. 43б от ППЗИХУ да възстанови пълния размер на помощта, поради неизползването ѝ по предназначение.

След като не е било възникнало такова имуществено задължение, то вменяването на задължение на наследниците да възстановят сумата на получената

помощ, за която не са представени документи за използването на помощта противоречи на закона. Различна би била хипотезата, ако задължението за възстановяване на получената помощ е било възникнало към момента на смъртта на наследодателя или пък ако административният орган установи, че паричната сума по помощта е била изплатена на наследниците /например, че преведената сума по банковата сметка на В. е била изтеглена от някой от наследниците след смъртта му/.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспорената заповед, като постановена в противоречие на материалноправните разпоредби на които се основа, при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора жалбоподателката има право на направените по делото разноски, но предвид липсата на искане за присъждането им, такива не се присъждат. Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. И. В. Заповед за възстановяване на целева помощ за покупка, изработка и ремонт на медицински изделия и/или помощни средства, приспособления и съоръжения № 318А от 28.05.2012 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – М., потвърдена с Решение № РД 01-242/22.06.2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С.-град.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА Б. с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: